

naturalopfyldelse. Det samme gælder krav på en aftalt konventionalbod ved forsinkelse.

I *stk. 2* behandles spørgsmålet om *omlevering*. Køberen kan kræve omlevering, hvis varen er blevet leveret, men viser sig at have en væsentlig mangel. Hvorvidt manglen skal anses for væsentlig, bedømmes på grundlag af artikel 25. Hvis manglen består i, at en del af varen ikke er leveret, eller ikke er i overensstemmelse med aftalen, gælder det i medfør af artikel 51, at bl.a. artikel 46 skal anvendes på denne del af varen.

Køberen må fremsætte sit krav om omlevering enten i forbindelse med, at han reklamerer over manglen i overensstemmelse med reglerne i artikel 39, eller inden rimelig tid efter en sådan reklamation.

Efter *stk. 3* kan køberen også kræve, at sælgeren afhjælper en mangel. Det er ikke en betingelse for *afhjælpning*, at manglen er væsentlig. I stedet er det en betingelse, at et krav om afhjælpning ikke er urimeligt, idet samtlige omstændigheder skal tages i betragtning. Ved internationale køb kan et sådant krav være urimeligt, hvis manglen er af en sådan karakter, at køberen selv kan lade manglen afhjælpe, i stedet for at en fjært beliggende sælger skal sende en reparatør til stedet, eller hvis manglen er ubetydelig i forhold til omkostningerne ved at afhjælpe den. Køberen kan i så fald blive tvunget til at nøjes med et forholdsmæssigt afslag i købesummen eller skadeserstatning.

Et krav om afhjælpning må også fremsættes i forbindelse med en reklamation efter artikel 39 eller inden rimelig tid derefter.

Det fremgår af artikel 47, at køberen kan fastsætte en rimelig frist for omlevering og afhjælpning. Hvis omlevering ikke sker inden denne frist, er betingelserne opfyldt for at hæve købet efter artikel 49. Dette følger af, at der kun kan kræves omlevering, hvis manglen er væsentlig. Artikel 47 medfører derimod ikke nødvendigvis, at køberen kan hæve købet, hvis sælgeren ikke afhjælper manglen inden for fristen. Der kan i denne situation kun ske ophævelse, hvis manglen er væsentlig. Den omstændighed, at fristen er udløbet, indebærer ikke, at en ubetydelig mangel derved bliver væsentlig. Derimod kan det ved bedømmelsen af væsentligheden af misligholdelsen også som en relevant omstændighed tages i betragtning, at afhjælpingen ikke er sket inden for den fastsatte frist.

Til artikel 47

Efter *artikel 47, stk. 1*, kan køberen fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken sælgeren skal opfylde sine forpligtelser. En tilsvarende regel findes ikke i købeloven. Bestemmelsen er generelt formuleret. I de

tilfælde, hvor sælgerens opfyldelse ikke sker inden fristen, findes der imidlertid kun bestemmelser om misligholdelsesbeføjelser i artikel 49, stk. 1, litra b, som gælder i de tilfælde, hvor der ikke sker levering.

Ved fortolkningen af anvendelsesområdet for bestemmelsen om frist, bør det tages i betragtning, at der under diplomatkonferencen blev fremlagt forslag om tillige at knytte misligholdelsesbeføjelser til fristbestemmelsen for så vidt angår spørgsmålet om mangler, hvilket imidlertid blev forkastet af konferencen.

Muligheden for at fastsætte en frist for opfyldelsen, tager sigte på at skabe klarhed i spørgsmålet om, hvornår aftalen kan hæves på grund af væsentlig forsinkelse, idet parterne ofte har forskellig opfattelse af spørgsmålet om, hvornår en forsinkelse bliver væsentlig. Køberen kan efter konventionen skabe klarhed om dette ved at fastsætte en frist, inden for hvilken opfyldelsen senest skal ske. For at fristen skal kunne opfylde denne funktion, må den være bestemt således, at det klart fremgår, hvornår tiden udløber. Endvidere må den fastsatte frist være rimelig. Under hensyn til, at fristen tager sigte på at skabe klarhed i spørgsmålet om, hvornår forsinkelsen er væsentlig, skal fristens rimelighed bedømmes under hensyntagen til, at den omstændighed, at køberen benytter sig af muligheden for at fastsætte en frist, ikke bør føre til, at en uvæsentlig forsinkelse danner grundlag for en ophævelse.

Efter *stk. 2* kan en køber, som har fastsat en frist, ikke mens fristen løber, gøre nogen misligholdelsesbeføjelse gældende. Hvis køberen fastsætter en frist, indebærer dette samtidig, at han derved har accepteret, at opfyldelsen sker inden for fristen.

Bestemmelsen tager sigte på at beskytte en sælger, som i anledning af fristens fastsættelse påtager sig omkostningskrævende foranstaltninger for at opfylde aftalen inden for fristen. Der foreligger ikke behov for en sådan beskyttelse, hvis sælgeren meddeler, at han ikke vil kunne opfylde aftalen inden for den frist, som er fastsat.

Det fremgår ikke af bestemmelsen, om køberen, mens fristen løber, kan gøre misligholdelsesbeføjelser gældende i anledning af andre misligholdelser, end den som foranledigede fastsættelsen af fristen. Det er imidlertid klart, at køberen, selv om opfyldelse sker, mens fristen løber, kan gøre gældende, at varen lider af en mangel.

Den omstændighed, at køberen fastsætter en frist, må ikke opfattes således, at køberen derved afstår fra muligheden for at kræve erstatning for det tab, der er en følge af sælgerens forsinkelse. Dette er for en sikkerheds skyld medtaget i *stk. 2*, sidste punktum.